

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 22. april 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Radoje Paunović, rekao je da je u jesen 1991. godine bio u Gardijskoj brigadi kapetan I klase, komandant II bataljona vojne policije. Dana 19. novembra 1991. godine dobio je zadatak da osigurava bolnicu. Taj zadatak su imali do 24. novembra 1991. godine, a dobili su ga od načelnika Štaba Panića. Njihov zadatak konkretno je bio zaustaviti svaki ulazak i izlazak iz bolnice nepoznatim osobama. Dana 19. novembra je tu došla IV četa, a 20. novembra 1991. godine je pojačana s još pola čete. U trenutku kada su došli do bolnice tu je bio 1. motorizovani bataljon na čelu s Tešićem, nakon čega je njegova vojna policija preuzela obezbeđenje. Rekao je da je ili od Panića ili od Mrkšića dobio naređenje za pojačanje čete, ali da nije pitao za razloge zašto su to naredili. Svedok je rekao da nije bilo nekih bezbednosnih problema, dolazili su u malim grupicama znatizeljni, njih po 3 – 4, koji nisu bili formacijski iz sastava JNA, već su to bili meštani Vukovara. Rekao je da vojni policajci nisu dali da se tu zadržavaju. Rekao je daje on lično vodio Marina Vidića Biloga u Negoslavce kod komandanta brigade. Rekao je da je evakuacija bolnice počela drugog dana, on nije bio celo vreme prisutan, ali Simić je bio. Njegova jedinica nije radila selekciju bolesnika, niti je radila popis. Rekao je da njegovi ljudi nisu ulazili u prostorije bolnice. Koliko on zna selekciju su vršili organi bezbednosti. Rekao je da su neki stavljeni u autobuse i odvoženi. Rekao je da je od svojih vojnika čuo da su voženi u vojarnu. Rekao je da ne zna broj autobusa. Pripadnici njegove jedinice imali su zadatak pratiti autobuse koji su vozili prema drugim delovima Republike Hrvatske, koji su kasnije vraćeni, jer ih hrvatska strana nije htela primiti. Rekao je da ne zna ko je vršio transport, da autobusi nisu bili iz Gardijske jedinice, da nije prepoznao vozače, autobusi su imali vojne tablice. Svedok je rekao da je čuo «mnogo kasnije» za događaje na Ovčari, odnosno tri, četiri godine kasnije.